

Forsinkelser og Bekostninger, som Talen er om med Provianten, der gjorde, at de maatte løbe ind til Øen Mauritius. Altsaa. Hensynet til de helt unge Elever gør, at man under ingen Omstændigheder maa forlange, at et Skib som „Viking” skal kunne svare sig i samme Grad som et almindeligt Fragtskib.

Der er en Ting til, som gør, at man maa se noget igennem Fingre med, at det er gaaet mindre heldigt i alle de Aar, Skibet har eksisteret, nemlig at der neppe andetsteds tidligere er gjort noget egentligt tilsvarende Forsøg, saa at man kunde drage Fordel af indhøstede Erfaringer. Man er med andre Ord ude at eksperimentere. Samtidig med, at Driften økonomisk set har været alt andet end god, maa man dog sige, at der foreligger en Opgave, som det er af største Betydning at løse saa godt som muligt, og som ganske sikkert fortjener Støtte. Men paa den anden Side er en Støtte som den, der hidtil har været ydet af Staten, nemlig 50,000 Kr. aarlig, alt for uforholdsmæssig stor i Sammenligning med det, der ydes fra anden Side. Vi have dog ikke i Aar ment at kunne bryde brat af og sige: Vi ville ikke i Lighed med de tidligere Aar give et Tilskud paa 50,000 Kr., men jeg har det samlede Udvalgs Bemyndigelse til stærkt at betone, at det er sidste Gang, et saa stort Tilskud som dette kan ventes fra Statens Side. Dermed er imidlertid ikke sagt, at dette Foretagende ikke skulde være Understøttelse værd — det er der ikke Tvivl om, at det er —, kun ville vi have Statens Tilskud bragt ned i et mere passende Forhold til det, som ydes fra anden Side. Altsaa, med denne udtrykkelige Betoning, at det er sidste Gang, et saa stort Bidrag ydes, skal jeg stærkt anbefale Tinget at stemme for Bevillingen paa de 50,000 Kr.

K. M. Klausen: Jeg kunde ogsaa ønske at gøre nogle Bemærkninger vedrørende Skoleskibet „Viking”. Regnskabet ser ikke godt ud, og den ærede Ordfører har oplyst os om, at Skibet har et samlet Underskud paa omtrent 102,000 Kr. Til Forsvar for, at det er gaaet saa daarligt, anførtes de forskellige Uheld, som det havde haft paa sin sidste Rundrejse, og navnlig dette, at det, hvor det skulde have haft Medvind, netop havde faaet Modvind, ikke fik Monsunvinden med sig, som det skulde have haft paa begge Rejser. Hvis Skylden er, ved jeg ikke, man kunde tænke sig, det var Førerens Skyld. Det var en Søofficer, som var sat til at føre Skibet, og vore

Søofficerer faa ingen Uddannelse i at føre Sejlskibe, navnlig ikke saa store Sejlskibe som dette. Det er sikkert noget, som de fleste af vore Søofficerer ingen Forstand have paa. Da vi sidst forhandlede denne Sag, ansaa jeg det derfor ogsaa for meget uheldigt, at Skibet skulde gaa ud paa sin tredje Rundrejse med en Søofficer som Fører. Nu er Forholdet imidlertid blevet rettet, Søofficeren er gaaet fra Borde, og en Officer fra Handelsmarinen, en Mand, som er fortrolig med Sejlskibsfart, er bleven Fører. Det er jo muligt, at det vil kunne forbedre Forholdet noget.

Et andet Forhold, som jeg vil henvende Opmærksomheden paa, er den overordentlig dyre Assurance, som Skibet betaler til de private Assurandører her i København, idet det for de sidste Rejser har maattet udbetale 55,000 Kr. eller Halvdelen af Indtægten af Fragten i Assurancepræmie. Det er oplyst, at en af de private Assurandører sidder i Bestyrelsen for „Viking”, og de private Assurandører have vist sig højmodige overfor „Viking” og tegnet sig for et Aarsbidrag af 600 Kr. I de 3 Aar, „Viking” har sejlet, have altsaa de private Assurandører givet 1,800 Kr. til dette Foretagende, men naar de alene i Aar have tjent 55,000 Kr., have de let ved at være godtgørende og give disse 1,800 Kr. Det er derfor glædeligt at høre, at Forholdet med Hensyn til Assurance maaske kan blive ændret, saa at denne kan blive nedsat meget betydeligt, og det kan muligvis bevirke, at Statstilskuddet i den kommende Tid kan blive mindre. Den ærede Ordfører sagde, at vi her stod overfor et nyt Forsøg, og at man ikke havde Erfaringer andetsteds fra, som man kunde støtte sig til. Det er vist neppe rigtigt, der er saadanne Skoleskibe baade i Tyskland og England, men der er det at bemærke, at der sætter man ikke Marineofficerer til Førere af Skibene, der henter man Førerne blandt de Folk, som have Erfaring i denne Sejlads, og som have vist, at de forstaa at føre et saadant Skib. Der er derfor sikkert Erfaringer at hente navnlig fra de nævnte to søfarende Nationer, jeg ved ikke, om Amerika har noget lignende. Jeg kan slutte mig til den Udtalelse af den ærede Ordfører, at Rigsdagen forventer, at det er sidste Gang, der stilles Fordring om et saa stort Tilskud som 50,000 Kr. til Hjælp til dette Skoleskib.

Dernæst vil jeg gøre et Par Bemærkninger om et Ændringsforslag, som er stillet af Socialdemokraterne med Tilslutning af de Radikale, og som gaar ud paa at gen-